

'Opstaan' doe je iedere dag, meestal in de morgen. Er valt iedere dag wat te beleven, al moet je in coronatijd daar meer naar op zoek dan 'normaal' In de lente, die is aangebroken wordt ook de natuur wakker en staat op uit de winterslaap. Je ziet het aan de bomen en struiken. Je ziet het aan de vogels en hoort hun gezang. Ondanks koude dagen met zelfs kans op nachtvorst, zet het nieuwe leven in de natuur onweerstaanbaar door. Je zou je eigen jonge leven daarmee kunnen vergelijken. Je groei gaat onweerstaanbaar verder. Je vraagt je wellicht af: hoe ga ik goed met mezelf om? Na opgestaan te zijn heeft iedere dag zijn eigen kansen, doen zich telkens nieuwe ontdekkingen voor. Je contacten met vrienden en vriendinnen helpen je daarbij, al hebben ontmoetingen in coronatijd hun beperkingen door de 1 ½ meter afstand. Er doen zich, zoals je weet positieve en negatieve ervaringen voor. Vaak zijn de ontmoetingen met anderen positief ervaren, ondersteunend, bevestigend. Maar er zijn er ook die je aan het twijfelen kunnen brengen, je terugwerpen op jezelf, je eenzaam doen voelen. Je kunt dan misschien het liefste maar wegduiken en je niet laten zien. Zeker in deze coronatijd met zijn beperkingen kunnen zich negatieve ervaringen voordoen. De kunst om actief mogelijkheden te zoeken uit de dip 'op te staan'. Daar zijn voorbeelden van. We gedenken in deze dagen een redelijk jonge man van vooraan in de dertig, uitgegroeid en in de bloei van zijn leven, die positieve maar ook heel wat negatieve ervaringen had opgedaan zelfs door degenen, die leerlingen en vrienden waren. Ze hadden veel van hem geleerd. Ze vonden dat hij sprak met woorden die 'eeuwig leven' inhielden. Hij had veel mensen uit hun dip van ziekte en bezetenheid gehaald. Maar zelfs zijn vrienden lieten hem vallen toen het erop aankwam en zijn tegenstanders leken te winnen. Hij leed een pijnlijke dood hem aangedaan door zijn vijanden. Zijn vrienden schaamden zich diep, vooral omdat ze wisten dat hij het bij het rechte eind had. Hij brak door het negatieve, stond in Godsnaam op en leefde. Zijn leerlingen en vrienden gingen hem zien met nieuwe ogen. Toen werd het voor hen Pasen. Ook zij 'stonden op' met nieuwe moed, kwamen met hem als voorbeeld tot leven. Ieder jaar wordt zijn verhaal opnieuw verteld tot troost van velen. Gezegende paasdagen. AR